

Gyertyafény

gyermeknek

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
20. évfolyam 3. szám

2020. Advent - Karácsony

A csend áldásai a mindennapokban és az ünnepekben

A Mindenható Isten csendességre hívja gyermekeit, hogy a szívbe béke és boldogság költözzön Jézus Krisztusért. Az Úr szavát is elcsendesedve lehet meghallani, zajos világban nem tudunk odafigyelni. A csendben megnyugszik a szívünk és erőt kapunk Istentől.

A mennybe megyek

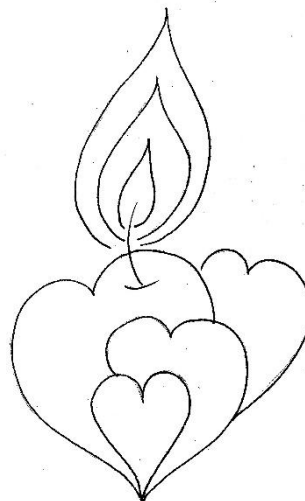
A vonat éppen befutott a pályaudvarra. A peronon egy kislány várt az "útipoggyászával", egy szatyorral, amelybe a tervezett utazásra egy kis ennivalót csomagolt be. A kicsi felszállt, és talált egy ülőhelyet egy még nem egészen teli fülkében. Kutatva nézett körül, és megnézte az utasokat, akik azonban mind idegenek voltak. Fáradt volt a hosszú várakozástól, és úticsomagját fejpárnának használta, hogy kissé kipihenje magát. Amikor jött a kalauz, nagy bizalommal megkérdezte tőle, hogy szabad-e itt aludni. Ő barátságosan igennel felelt, de utána látni akarta a jegyet. A kislány így felelt:

- Nincs jegyem.

Erre a következő beszélgetés alakult ki:

- Hova utazol hát?

- A mennybe megyek - hangzott a válasz.

A kalauz körülnézett, és csodálkozva válaszolt:

- Igen? És ki fizeti a vonatjegyet?

- Az Úr Jézus - felelte a kislány, és hozzáfűzte: - Ez a vonat nem a mennybe megy, és az Úr Jézus nem utazik rajta?

- Azt hiszem nem - válaszolta a kalauz, akit zavart a gyermek nyíltszívűsége. - De

miből gondolod?

- Mert édesanyám gyakran énekelt egy ének a vonatról, amely a mennybe megy, és az Úr Jézus kifizette az útiköltséget mindenkiért, aki azon utazik. De most már nem tudja többé énekelni. Nemrég meghalt. Ezért elhatároztam, hogy utána utazom, hogy ismét együtt legyek vele. Nem ismeri a dalt a vonatról, amely a mennybe megy? Nem éneklí a kislányának, hogy el tudjon aludni? Vagy nincs kislánya? - kérdezte a kicsi, miután a kalauz csendben végighallgatta.

Megindult hangon válaszolt:

- Volt egy kislányom, körülbelül olyan idős, mint te, de már meghalt. Talán ő is a mennybe van.

- És most a bácsi odautazik, hogy viszontlássa? - kérdezte a kislány nagy együttérzéssel. Néhány utas érdeklődve hallgatta a beszélgetést. Egyesek mélyen meghatódtak a kislány furcsa kérdéseitől. Valaki ezt mondta:

- Ez egy angyal!

- Nem, Kati vagyok. Az angyalok az Úr Jézusnál vannak a mennyben. - Ezután nagy bizalommal megkérdezte az utasokat:

- Mindannyian a mennybe utaznak? Annak nagyon örülnék! Biztosan mind szeretik az Úr Jézust, és imádkoznak Hozzá, ahogyan anyukám is mindig tette velem. Anyukám azt mondta, hogy mindenki, aki valóban hisz az Úr Jézusban, minden nehézség nélkül a mennybe kerül.

- Édesanyád biztosan jó asszony volt - szakította félbe az egyik utas a kislányt.

- Az én anyukám azonban sosem akarta, hogy valaki azt mondja neki, jó ember. Mindig azt mondta, hogy senki sem jó, csak egyedül Isten; és hogy nem azok az emberek jutnak a mennybe, akik azt hiszik, hogy jók, hanem csak azok, akiknek az Úr Jézus megbocsátotta bűneiket.

- A kislány kék szemét a kalauzra emelte: - De még mindig nem mondta meg, hogy a mennybe utazik-e. Nem akarja viszontlátni a lányát a mennyben? Vagy nem is hisz az Úr Jézusban?

A kalauz csendben állt, és nem tudta, mit kezdjen a kislánnyal. Az egyik utas értésére adta, hogy kifizeti a kislány jegyét. A kalauz azonban így felelt:

- Meddig vigyük magunkkal a kislányt? Nem hagyhatjuk, hogy valahol csak úgy kiszálljon. Mi lesz ebből a gyermekből? - Komolyan aggódott miatta.

Nyugodtan kérdezett tovább a gyermek:

- Mit mondjak a kislányának, ha találkozom vele a mennyben? Mondjam neki azt, hogy az apukája most nem tud a mennybe jönni, de később eljön őt meglátogatni?

Azaz utas, aki tanúja volt ennek a beszélgetésnek, és tovább mesélte az esetet, sajnálta, hogy a vonat éppen ekkor ért lakóhelye vasútállomásához, és le kellett szállnia. Később azonban megtudta, hogy Kati dolga jól végződött. Valaki oltalmába vette a kislányt, és hazavitte, ahol a hozzátartozói már aggódtak a gyermek miatt. Előzőleg semmit sem mondott nekik tervezett "mennyei útjáról".

Talán kicsit megmosolyogjuk a kislányt. De talán el kellene tűnődnünk ezen: Mi a megfelelő vonatot választottuk-e, és ismerjük-e a célállomást? Hova vezet

életünk útja? Eldöntöttük-e már, hogy mi az úticélunk?

forrás: <http://havannacsoport.hu>

Egy dolláros csoda

Egy kislány bement a szobájába és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy lekváros üveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket és gondosan számolni kezdte. Háromszor is megszámlolta, mert a végösszegnek nagyon pontosnak kellett lennie. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetejét, és kisurrant a hátsó ajtón. A hat háztömbnyire lévő patikába ment, amelynek ajtaja fölött a nagy vörös Indián Törzsfőnök képe volt látható. Türelmesen várt a patikusra, hogy szentelne rá egy kis figyelmet, de a patikus éppen nagyon el volt foglalva.

Tess - így hívták a kislányt - megcsoszogtatta a lábát a padlón.

Semmi. Megköszörülte a torkát úgy, hogy a legkellemetlenebb hangot adja, amit csak lehet. Ez sem volt sikeres. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez használt!

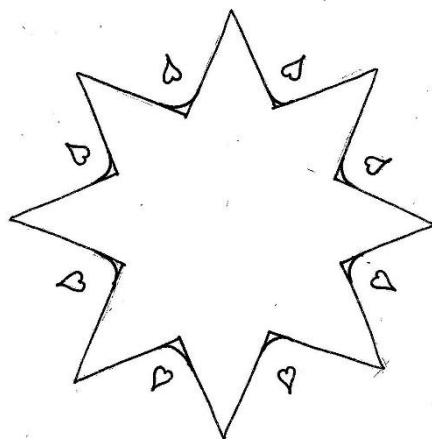
- És te mit szeretnél? - kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. - Éppen a testvéremmel beszélek Chicagóból, akit már ezer éve nem láttam - tette hozzá a patikus, mint aki választ sem vár a kérdésére.

- Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled - mondta Tess a patikuséhoz hasonlóan bosszús hangon. - Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki.

- Tessék? - fordult hozzá a patikus.

- A neve Andrew és valami csúnya dolog nő a fejében, és az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?

- Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni - felelte a patikus, kissé megenyhült tónusban.

Figyelj, nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Ha nem lenne elég, kipótolom. Csak mondd meg mibe kerül.

A patikus testvére, akivel eddig beszélgetett, jólöltözött férfi volt. Lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

- Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?

- Azt nem tudom - válaszolt Tess könnyes szemmel - csak azt tudom, hogy nagyon beteg és Anyu azt mondta, hogy valami operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzemet.

- Mennyi pénzed van? - kérdezte a Chicago-i férfi.

- Egy dollár és tizenegy cent - felelte Tess alig hallhatóan - Ez az összes, ami van, de tudok többet is szerezni, ha kell.

- Nahát, milyen csodálatos véletlen! - mosolygott a férfi - Egy dollár és tizenegy cent - éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára. Egyik kezébe tette a pénzt, a

másikkal kézen fogta a kislányt: - Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel.

- Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél.

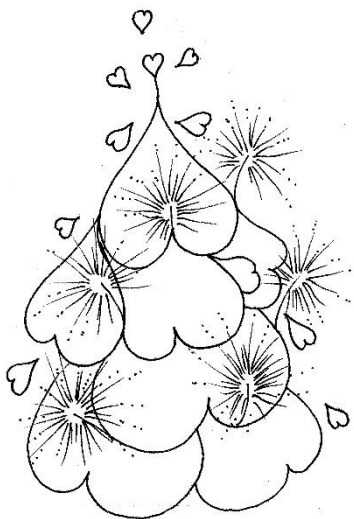
A jólöltözött férfi Dr. Carlton Armstrong volt, sebészorvos, aki az idegsebészetre specializálódott. Ingyen elvégezte az operációt, és nem telt bele sok idő, amire Andrew ismét otthon volt, épen, egészségesen.

Anya és Apa boldogan beszéltek arról az esemény-láncolatról, ami idáig vezetett.

- Ez a műtét egy igazi csoda volt - suttogta Anya - vajon mennyibe került volna?

Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe

Tanulságos történetek

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség

1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznap 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap.

OTP átutalási szám: 11716008-22462655

A gyülekezet honlapja: www.rsee.hu

A gyülekezet alapítványa: **Csillaggyertyafény** • www.csillaggyertyafeny.hu

Alapítványunk adatai adományokhoz, 1%-os felajánlásokhoz:

adószám: 18197316-1-42 számlaszám: 11716008-20188511